

відшкодування витрат на правову допомогу, про стягнення моральної шкоди.

Ухвалою колегії суддів від 16 листопада 2018 року апеляційну скаргу представника позивача Акціонерного товариства Комерційний банк «ПриватБанк» на рішення Дзержинського районного суду м. Кривого Рогу Дніпропетровської області від 10 вересня 2018 року призначено на 22 січня 2019 року.

В судовому засіданні колегії суддів 22 січня 2019 року представником відповідачів повідомлено про смерть позивача по зустрічному позову . Для отримання відомостей з відділу реєстрації актів цивільного стану у справі судове засідання відкладене до 12 березня 2019 року.

В судовому засіданні колегії суддів 12 березня 2019 року після з'ясування складу учасників процесу та їх представників, які з'явилися в судове засідання, головуючим роз'яснено право на заявлення відводу складу колегії суддів та секретарю судового засідання.

Від з'явившихся позивачів за зустрічним позовом відводів заявлено не було.

Представник позивачів за зустрічним позовом , не заявивши про відвід, став погрожувати колегії суддів, повідомляючи, що суддя першої інстанції повідомив йому, що йому нібито відомо, що його рішення буде скасовано даною колегією апеляційного суду.

Не реагуючи на зауваження головуючого щодо порядку в судовому засіданні, , підвищуючи тон висловлювань, ображаючи суддів, висловив власне упереджене ставлення до них, зазначаючи, що на його думку судді надають перевагу АТ КБ «ПриватБанку», про що свідчить скасування цією колегією ухвали в іншій справі про зупинення провадження.

висловив думку, що скоро закінчатся такі дії суддів, став закликати до здійснення самосуду відносно колегії суддів, погрожуючи обливи фекаліями та зеленкою у випадку скасування колегією суддів рішення суду першої інстанції, наголошуючи, що буде підтримувати осіб, які розправляться із суддями та він буде «приносити передачі цим людям»; «Я не забуду вам ніколи, як ви мені відмовили, не дай вам Бог, ви скасуєте рішення суду першої інстанції»

Вказані дії зі сторони представника позивачів по зустрічному позову розцінюємо як неправомірний тиск на суд, втручання в діяльність колегії професійних суддів, що здійснюють правосуддя, шляхом вчинення погроз та закликів щодо розправи над суддями, в разі ухвалення ними рішення, яке його не влаштує.

Відповідно до положень статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, метою забезпечення незалежності судової влади є гарантування кожній особі основоположного права на розгляд справи справедливим судом тільки на законній підставі та без будь-якою сторонньою впливу.

Незалежність судової влади є головною умовою забезпечення верховенства права ефективного захисту прав і свобод людини та громадянина, юридичних осіб, інтересів суспільства й держави.

Незалежність і недоторканність суддів гарантують статті 126 і 129 Конституції України, якими встановлено, що судді при здійсненні правосуддя незалежні й підкоряються лише закону. Законом України «Про судоустрій і статус суддів» визначені умови виконання професійних обов'язків суддів та правові засоби, за допомогою яких забезпечується реалізація конституційних гарантій самостійності судів та незалежності суддів.

Зокрема, в частині 3 етапі 6 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» зазначено, що втручання у здійснення правосуддя, вплив на суд або суддів у будь-який спосіб, неповага до суду чи суддів, збирання, зберігання, використання і поширення інформації усно, письмово або в інший спосіб з метою дискредитації суду або впливу на безсторонність суду, заклики до невиконання судових рішень забороняються і мають наслідком відповідальність, установлену законом.

Відповідно до пункту 11 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 13 червня 2007 року № 8 «Про незалежність судової влади» втручанням у діяльність судових органів слід розуміти вплив на суддю у будь-якій формі (прохання, вимога, вказівка, погроза, підкуп, насильство, - критика судді в засобах масової інформації до вирішення справи в зв'язку з її розглядом тощо) з боку будь-якої особи з метою схилити його до вчинення чи не вчинення певних процесуальних дій або ухвалення певною судового рішення. При цьому не має значення, за допомогою яких засобів, на якій стадії процесу та в діяльності суду якої інстанції здійснюється втручання.

Як зазначено в преамбулі вищезгаданої Постанови, гарантіями незалежності суддів як носіїв судової влади, зокрема, є недопустимість втручання у здійснення правосуддя, впливу на суд або суддів у будь-який спосіб, неповаги до суду та встановлення відповідальності за такі діяння; а також визначені законом засоби забезпечення особистої безпеки суддів, їх сімей, майна та інші засоби їх правового захисту.

Недоторканність суддів не є особистим привілеєм, а як один з елементів статусу суддів має публічно-правове призначення забезпечити здійснення правосуддя незалежним, неупередженим і справедливим судом.

Таким чином, реалізація зазначених правових гарантій здійснення правосуддя є необхідною передумовою належного виконання судом своїх конституційних функцій із забезпечення дії принципу верховенства права, захисту прав і свобод людини та громадянина, утвердження і забезпечення яких є головним обов'язком держави.

Спроба тиску на суд з боку представника позивачів по зустрічному позову тягне за собою обов'язок колегії суддів у відповідності до вимог пункту 9 частини 7 статті 56 Закону України «Про судоустрій і статус

СУДДІВ» звернутися з відповідним повідомленням до Вищої ради правосуддя та Генерального прокурора України.

Додаток: 1 аудіодиск із записом судового засідання 12.03.2019 року.

З повагою,

Судді Дніпровського
апеляційного суду

Я.М. Бондар

А.П. Барильська

В.П. Зубакова